

ՊՐԻՎԱՏԻԶԱՆԻ ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ «ՊՐԻՎԱՏԻԶԱՆ» ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐԺՈՒՄՆԵՐԸ «ՊՐԻՎԱՏԻԶԱՆԻ ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ» ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ «ՊՐԻՎԱՏԻԶԱՆ» ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐԺՈՒՄՆԵՐԸ (2012 թ.), ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐԺՈՒՄՆԵՐԸ, ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐԺՈՒՄՆԵՐԸ ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐԺՈՒՄՆԵՐԸ, ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐԺՈՒՄՆԵՐԸ ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐԺՈՒՄՆԵՐԸ, ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐԺՈՒՄՆԵՐԸ, ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐԺՈՒՄՆԵՐԸ, ՊԱՏՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐԺՈՒՄՆԵՐԸ :

Ավելի քան տասը տարվա կենսագրություն ունեցող «Զարթոնք» այսօր վիրահայ գրականությանը տվել է Անրի Գրիգորյան, Արաքսյա Սնիշյան, Անահիտ Մարաբյան, Դիանա Մելիքյան, այլ նոր անուններ, որոնք մեզ արդեն ծանոթ են հեղինակային գրքերով: Հենց «Գրական ծիլականներ» ակումբի շնորհիվ էլ, ինչպես նշում է Գ.Սնիշյանը գրքի «Իմ սիրելի ծիլականներ» առաջաբան-ուղերձում, շատերը ստացան բանասիրական բարձրագույն կրթություն՝ լրացնելով մայրենիի ուսուցիչների, հայագետների շարքերը:

«Զարթոնք-6»-ը իր գաղափարա-հոգեբանական ընդգրկումներով փաստում է, որ գրական այդ գողտրիկ օջախում միավորված երիտասարդ ստեղծագործողները, գուցե թե չգրված օրինաչափությամբ, շարունակում են վիրահայ գրական ավանդույթները, անշուշտ՝ ժամանակի բերած շնչով: Ավանդական՝ Բնություն, Հայրենիք, Մայրական, Անձնական քնարերգությանը համահունչ, նրանց ասելիքում հնչում է նաեւ բնականոն սերը դեպի այն ժողովուրդն ու երկիրը, որն այսօր իրենց ծննդավայր-հայրենիքն է, այսինքն՝ սերը դեպի վրաց ժողովուրդն ու Վրաստան աշխարհը:

Գրքի լուսանկարներից մեզ նայող պատանի հեղինակներից շատերն արդեն քաջածանոթ են, եւ ուրախալի է, որ տարեգրքի ամեն նոր հրատարակության մեկ մշտական՝ «Մեր նոր ծիլականները» խորագիրը ներկայացնում է նոր անունների, ինչը միության նպատակամետ ու հետեւողական գործունեության փաստումն է:

«Փույթ չէ, թե գրքում ընդգրկված պատանիներից միայն եզակիները կկարողանան դառալ արհեստավարժ գրող, մնացածները հո լավագույնս կտիրապետեն մայրենիին, կդառնան ավելի գրագետ ու ընթերցասեր», - գրում է իր ուղերձում միության նախագահը:

Հասակակից հեղինակների ստեղծագործություններից ստացած բերկրանքի զգացումը պատանի ընթերցողի համար նաեւ մայրենին ճանաչելու ու սիրելու անուղղակի խրախուսանք է: Ահա նաեւ դրա համար է՝ առանձնակի սիրով սպասվում «Զարթոնք»:

- Սիրելի՛ ծիլականներ, ուրախ ենք, որ ձեր հոգեմտորումներում տեղ ունեն մարդկային ճշմարիտ արժեքները: Անդրադառանք դրանց: Գուցե ավանդական ելեւէջներով, բայց ազնիվ տառապանքով են կերտված բնությանը նվիրված Անժելա Սարոյանի «Ծովի ալիքներ», Էլզա Թորոսյանի «Բացվիր առավոտ», Սյուզաննա Մելիքյանի «Գարուն», Հաբեթնակ Պողոսյանի «Գարուն», Մարիամ Աբելյանի «Երբ գարունը գա»

բանաստեղծությունները:

Սիրո ապրումներ են դարձել Ղայանա Համբարձումյանի «Փոքրիկ նավակ», Սյուզաննա Մելիքյանի «Քո աչքերում մոլորված» տողերի ատաղձը:

Երազային տեսիլների անտեսանելի հեռուներն է չափում իր «Կապույտ ճամփաներում» Արմեն Գեւորգյանը: Մարիամա Կարապետյանը «Իմ հույսը» բանաստեղծության մեջ կոչում է հավատի ու հոգեղենի մեջ փնտրել հոգու հանգրվան:

Կյանքի անհանդուրժելի հակասություններն է հուզում Նարգիզ Պողոսյանին՝ «Ինչո՞ւ»:

Հարատեւ ու անվերադարձ ժամանակի խոհն է արծարծում Արամ Մանուկյանի

«Ժամանակը»:

Ծննդավայր- բնօրրանն է շնչում Յանա Գանցյանի «Իմ գյուղը» բանաստեղծության մեջ: Հայաստանին են նվիրված Ծովինար Յոլչյանի «Հայաստան», Բուրաստան Ջանամյանի «Մենք ու մեր լեռները» հայրենասիրական բանաստեղծությունները: Իսկ Աննա Ծառուկյանի համար հավասարապես հարազատ են Հայաստան- հայրենիքն ու Վրաստան-ծննդավայրը («Հայաստան», «Իմ Վրաստան»):

Ծիլականների ստեղծած կերպարներում չի մոռացվել ուսուցչի վեհ նկարագիրը: Այդ թեմային են նվիրված Լարիսա Նանայանի «Առաջին ուսուցչուհին» եւ Յանա Գանցյանի «Ուսուցչիս» բանաստեղծությունները: Ծնողի եւ Մոր ավանդական կերպարներն են ներկայացվում Լենա Բաբաջանյանի «Խոստանում եմ» եւ Վիոլետա Ղարազայանի «Մայրիկիս» գործերում:

«Եղբորս» բանաստեղծության մեջ քույրական ջերմ զգացմունքներն է արծարծում Սոնա Սյունբուլցյանը:

Գիրքն ունի նաեւ արծակի բաժին: Այստեղ մեզ ներկայանում են նույնիսկ 10-11-ամյա հեղինակներ: Դրանցից Աստղիկ Կիրակոսյանը հանդես է եկել «Կոշիկների բողոքը» ինքնատիպ մանրապատումով, իսկ Անդրանիկ Քսպոյանն ուրախ ու երջանիկ կյանքի իր մանկական երազանքը մանրակերտել է «Տխուր ուռենին» հեքիաթում:

Անի Ավետիսյանի «Շունը» պատմվածքը հետաքրքիր անդրադարձ է կենդանական աշխարհի, մասնավորապես՝ շան հավատարմության մասին:

Իր ժողովրդի անցյալ տխուր ճանապարհի, բայց հաղթական գալիքի տեսլականով է ներշնչված Արամ Մելիքյանի «Պայքարի՛ր, որ հաղթես»-ը:

Բնության ու անձրեւի մասին քնարական ներբող է հիշեցնում Լուսինե Հակոբյանի «Անձրեւը»:

«Ջարթոնք-6»-ի թարգմանական բաժնում ներկայացված է Ռուզաննա Յոլչյանի վրաց դասական Ակակի Ծերեթելու «Ի՞նչ է կանչում աքլորը» պատմվածքի բնագրային թարգմանությունը, որը ջանադիր ու բարեխիղճ աշխատանքի արգասիք է:

Անշուշտ, «Ջարթոնք» տարեգիրքը անգնահատելի ներդրում է վիրահայ գրական կյանքին: Լիահույս ենք, որ երիտասարդ ստեղծագործողների հոգեղենին ծառայելու ազնիվ ձգտումը կլուսավորի ոչ միայն նրանց մատաղ կյանքի սկիզբը, այլեւ անցնելիք ճանապարհը:

ՊՈՐՏՊՈՐՏ ՊԱՐՏԱՆԱԿԱՆ

ՊԱՐՏԱՆԱԿԱՆ ՊԱՐՏԱՆԱԿԱՆ «ՊՈՐՏՊՈՐՏ» ՊԱՐՏԱՆԱԿԱՆ ՊԱՐՏԱՆԱԿԱՆ ՊԱՐՏԱՆԱԿԱՆ ՊԱՐՏԱՆԱԿԱՆ

услышал " [Без малейших усилий Беседы о суфийских историях](#) " я голос откуда-то сверху.

Прошла беспрецедентная волна дуэлей со " [Прибыльное разведение коз и овец](#) " смертельным исходом "

[Shaw Heartbreak house](#)

" и терактов по политическим мотивам.

Границы «[Лунтик и его друзья Семечко](#)» лагеря терялись из виду и на «[Безмолвная честь](#)» западе и на востоке.

Он «[Прага](#)» уже давно ушел, обеспокоенно сказала Алиса.

А пятый «[Банковское дело Белоглазова](#)» продолжал лежать навзничь.

Но мои «[ДР по алгебре 9 кл](#)» оппоненты во что бы «[Искушение маркиза](#)» то ни стало хотят сорвать постановку моей пьесы, «[Психология для чайников](#)» сказал Аззи.

document.getElementById("9182dbe3sKw5TOfB8ynNHx").style.display = "none";